

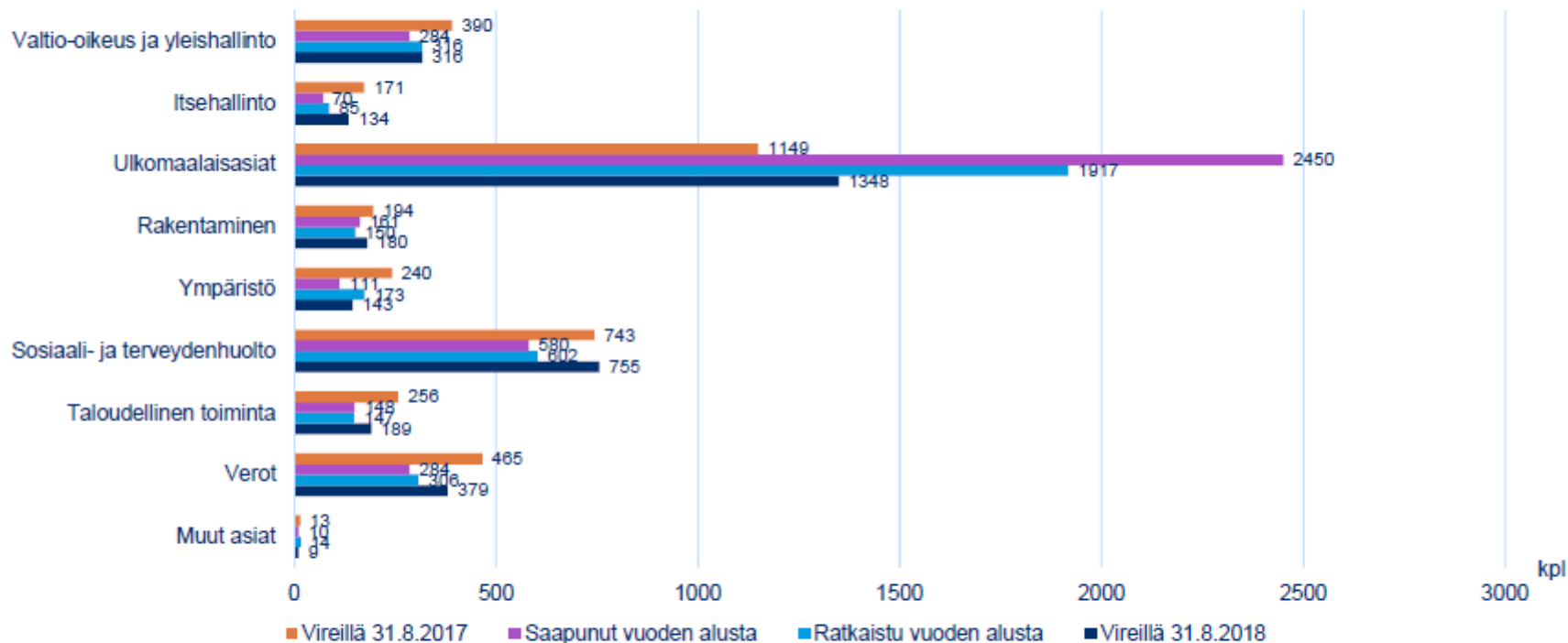

Kun ympäristölupaa ei ole myönnetty

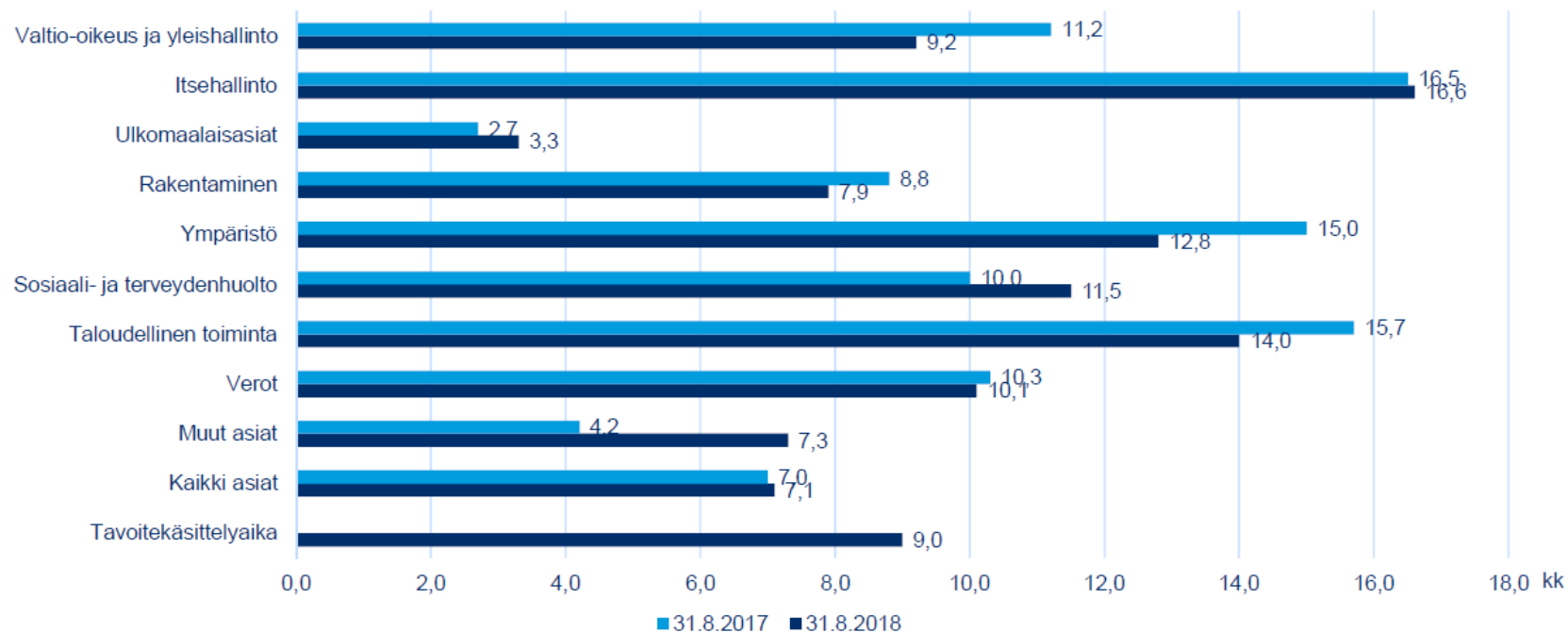
Mika Seppälä

Korkein hallinto-oikeus

Vireillä olevat asiat pääasiaryhmittäin

Ratkaistujen asioiden käsittelyajat pääasiaryhmittäin

- Ympäristöasioista KHOssa:
 - Peruskokoonpano valitusasiassa on 1 + 5
 - Purut ja asiat, joissa HAO on jättänyt tukimatta 1 + 3
 - YSL + VL kokoonpano on 1 + 7 (sis. 2 asiantuntijajäsentä)
 - 1.1.2018 jälkeen HAO:n antamissa päätöksissä valituslupa
 - Perusteet: prejudikaattiperuste, ilmeinen virhe, muu painava syy (ympäristöasioissa ehkä myönnetään n. 20 %)
 - Poikkeuksia on kuitenkin vielä useita (esim. jäteL hallintopakko)
 - Muuttuu yleiseksi, kun Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annettu laki tulee voimaan
 - Kokoonpano 1+4
 - KHO:n päätökset
 - Vuosikirjat - sisältävät merkittävän tulkinnan
 - LRS - yksittäinen oikeudellisesti mielenkiintoinen kysymys
 - Muu – yleistä mielenkiintoa paikallisesti
 - Ei julkaistut – henkilökohtaisia asioita/ei julkiset

- Ympäristölupahakemuksen hylkäämisen syy:
 - Lupaviranomaisessa:
 - Yleensä kysymys sijoituspaikan sopimattomuudesta
 - Kokonaan (esim. Asemakaava, pohjavesialue, naapurien läheisyys)
 - Rajoittavien määräysten antamisen mahdottomuus
 - Muodollinen hylkääminen puuttuvien selvitysten vuoksi
 - Kuitenkin annettava mahdollisuus selvitysten hankkimiseen
 - Aineellisten vaatimusten ristiriita
 - Erityisesti vesien tilaan liittyvät syyt
 - Valitustuomioistuimessa:
 - Riippuu vaatimuksista
 - Reformatio in peijuss –kielto
 - Hakijoiden uusia “avauksia” ei oikein hyväksytä
 - Erityisesti määräysten riittävyys suhteessa selvityksiin – varovaisuusperiaate/in dubio pro natura –periaate
 - YVA/Natura-selvitys/luonnonsuojelulain mukainen kielto
 - KHO ei yleensä ryhdy “suoraan” lupaviranomaiseksi
 - luvan myöntämiseen liittyvät epävarmuudet yritetään kuitenkin hallita esim. lisäämällä selvitysvelvoitetta/määräaikaistetaan lupa

- Eräitä havaintoja hylätyistä hakemuksista:
 - Jos viranhaltijan esitys kääntyy lautakunnassa, perustelu on usein ”poliittinen” / tai perustelu on surkea
 - Hylkäävien päätösten perustelut ovat yleisesti huonoja
 - Erityisesti NaapL 17 §:n tulkinta on ”möhkälemäinen”
 - Pitäisi pystyä analysoimaan säännöksen kohtuuttomuus rekvisiitta oikein
 - Nyrkkisääntönä on, että hakemuksen hylkääminen on perusteltava paremmin kuin luvan myöntäminen
 - Oikeastaan tämä johtuu siitä, että hakijalle pitäisi pystyä indikoimaan ajoissa mikä on mahdotonta ja miksi, jolloin hakemusta voidaan modifioida riittävän ajoissa
 - Huolehdittava, ettei tasapuolisuus kuitenkaan kärsi
 - Herkkyys hylätä hakemus on korkea
 - Johtaa näennäisiin määräyksiin, jotka sitten muutoksenhakuvaiheessa johtavat päätöksen kumoamiseen

Esimerkkejä KHO:n käytännöstä

- KHO 2018:73 Kohtuuton rasitus ja melu
 - Yhtiölle oli myönnetty ympäristölupa liukkaan kelin talviajoharjoitteluun pienen järven jälle. Radalla olisi yhtäaikaan ajossa enintään 10 henkilöautoa tai 14 henkilöautoa, jos melumittauksin osoitettiin, ettei melutaso ylity 14 henkilöautolla. Toimintaa olisi marraskuusta huhtikuulle enimmillään noin viiden kuukauden ajan vuodessa. Jäärata-alue oli tarkoitettu rajata siten, että etäisyys rannoilla sijaitseviin kiinteistöihin oli vähintään 100 metriä. Rantakiinteistöt olivat vapaa-ajanasumiskäytössä, eikä alueella ollut vakituista asutusta. Alueella oli voimassa osayleiskaava, jossa suunniteltu liukkaan kelin ajoharjoittelurata-alue oli merkitty vesialueeksi (W). Kaavassa järven rantavyöhykkeelle oli osoitettu yhteensä 18 olemassa olevaa lomarakennuspaikkaa (RA) ja 17 uutta lomarakennuspaikkaa.
 - Meluselvityksen perusteella 45 dB:n ekvivalenttimelutaso klo 7 - 22 välisenä aikana ylittyi 100 metrin päässä jo nopeudella 50 km/h, kun ajossa oli kymmenen autoa. Suunniteltu toiminta tuli sijoitettavaksi noin 188 ha suuruisen järven jälle järven keskiosaan. Toiminta poikkesi alueen maaseutumaisesta ja rauhallisesta luonteesta, jolle oli leimaa antavaa loma-asutus. Toimintaa ei ollut osoitettu alueella voimassa olleessa osayleiskaavassa, jossa oli erikseen varattu alueita muun muassa kylmätekniikan alueeksi (E-1), joille sai rakentaa muun muassa toimintaan liittyviä ratoja. Hakija ei ollut selvittänyt, miten hakemuksen mukainen toiminta kysymyksessä olevassa paikassa voitiin toteuttaa melutason ohjearvoista annetun valtioneuvoston päätöksen (993/1992) mukaista meluohjearvoa ylittämättä lähimmissä häiriintyvissä kohteissa. Alueen luonne huomioon ottaen toiminnasta aiheutuva melu oli häiritsevää ja olisi aiheuttanut kohtuutonta rasitusta suunnitellun radan läheisyydessä sijaitsevien vapaa-ajankiinteistöjen omistajille. Toiminta ei kysymyksessä olevassa paikassa teknisen lautakunnan päätöksessä asetettujen lupamääräysten mukaisesti toteutettunakaan täyttänyt ympäristönsuojelulain 11 §:n, 48 §:n 1 ja 2 momentissa sekä 49 §:n 5 kohdassa asetettuja vaatimuksia. Toiminnan rajoittaminen lupamääräyksiä edelleen tiukentamalla ei ollut mahdollista hankkeen tarkoitusta ja luonnetta muuttamatta. Hallinto-oikeuden päätös, jolla lupapäätös oli kumottu, pysytettiin voimassa ja yhtiön valitus hylättiin.

- KHO 2015:117: Toiminnan laajennus ja kohtuuton rasitus
 - Turkistarhalle oli myönnetty vuonna 1987 sijoituspaikkalupa 540 siitosnaarasketulle. Viime vuosina toimintaa ei ollut harjoitettu ympärivuotisesti. Alle 400 metrin etäisyydellä turkistarhasta oli useita asuinrakennuksia. Lähin asuinrakennus sijaitsi 220 metrin etäisyydelle turkistarhasta. Ympäristölupahakemuksen mukaan toimintaa oli tarkoitus laajentaa niin, että tarhassa olisi 1 557 siitosnaarasketua pentueineen eli yhteensä enintään 10 899 kettua. Varjotaloja olisi 40 ja niiden yhteenlaskettu pituus olisi 3 200 metriä. Ympäristöluvan edellytyksiä arvioitaessa hakemuksessa tarkoitettu toiminta oli rinnastettava uuteen toimintaan.
 - Turkistarhauksen luonne huomioon ottaen siitä aiheutuvien haju- ja muiden ympäristöhaittojen hallitsemiseen ja ehkäisemiseen on rajoitetut mahdollisuudet. Turkistarhan sijoittaminen riittävän etäälle mahdollisista häiriintyvistä kohteista on siten keskeinen keino näiden haittojen ehkäisemiseen. Etäisyyden riittävyttä arvioitaessa voidaan suuntaa antavana tulkinta-apuna käyttää muiden eläinsuojien sijoittamista varten laadittuja etäisyysohjeita. Tältä osin on kuitenkin otettava huomioon, että turkistarhoilla mahdollisuudet hajupäästöjen hallintaan ja lannan hajun ominaisuudet ovat erilaiset kuin niillä eläinsuojilla, joita ohjeet koskevat. Kaikissa tilanteissa lupaharkinnan tulee kuitenkin perustua yksittäistapauksessa ilmeneviin seikkoihin ja olosuhteisiin.
 - Kysymyksessä olevan turkistarhan läheisyydessä oli useita asuinrakennuksia. Etäisyydet turkistarha-alueelta asuinrakennuksiin olivat suhteellisen lyhyitä. Asuinrakennukset myös sijaitsivat hajun leviämisseurantaan nähden ongelmallisesti. Asuinrakennukset ja turkistarha olivat saman peltoalueen reunoilla. Ympäristössä havaittavaa hajua on vaikea ennakoida. Selvää kuitenkin oli, että hajuhaitan ja myös muiden ympäristöhaittojen esiintymisen todennäköisyys tulisi kasvamaan tarhan koon suurentuessa, vaikka turkistarhan vanhan osan uusimisella sinänsä voitiinkin parantaa ympäristönsuojelua olemassa olevasta. Alueen olosuhteet huomioon esimerkiksi hajun esiintymistiheys tulisi joka tapauksessa ennalta arvioiden lisääntymään merkittävästi asuinrakennusten läheisyydessä aikaisempaan sijoituspaikkaluvan mukaiseen tilanteeseen verrattuna. Vaikka hakemuksessa tarkoitettua toimintaa harjoitettaisiin näissä oloissa parasta käyttökelpoista tekniikkaa ja alan parhaita käytäntöjä noudattaen, toiminnasta aiheutuvia haju- ja muita ympäristöhaittoja ei ollut toiminnan sijoituspaikka huomioon ottaen mahdollista riittävästi ehkäistä lupamääräyksillä.
 - Toiminnan sijoittamisessa alueelle ei ollut noudatettu ympäristönsuojelulaissa asetettuja vaatimuksia ja toiminnasta saattoi aiheutua varovaisuusperiaatekin huomioon ottaen naapureille ja lähistöllä asuville kohtuutonta rasitusta. Edellytyksiä haetun luvan myöntämiseen ei ollut.
- Ks. ja vrt. KHO:2015:118

- KHO 2017:167:
 - Ympäristölupaa oli haettu broilerikasvattamotoiminnan laajentamiselle siten, että olemassa olevan 25 500 broilerin kasvattamon lähelle rakennetaan uusi 54 000 broilerin kasvattamo. Kun otettiin huomioon alueen luonne, maastonmuodot, hajun esiintymisestä saatu selvitys ja uuden kasvattamon sijoittuminen kauemmas useimmista häiriintyvistä kohteista sekä hajuhaitan rajoittamiseksi annetut korkeimman hallinto-oikeuden muuttamat lupamääräykset, hakemuksen mukaisesta toiminnasta ei haetussa laajuudessa ennalta arvioiden aiheutunut lähialueen asukkaille ympäristönsuojelulain 42 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettua kohtuutonta rasitusta, vaikka etäisyydet lähimpiin asuntoihin jäivätkin toiminnan laajuuteen nähden lyhyiksi.
 - Tapauksessa AVI oli myöntänyt luvan ja HAO oli sen pysyttänyt. Kun päätös lukee , voi aistia, että hyvin lähellä on myös ollut luvan hylkääminen kokonaan. Lisäksi on otettu huomioon, ettei lupaa voida enää tarkistaa, jolloin on asetettu erityinen selvitysvelvollisuus hajun vähentämiseen liittyvistä BAT-tekniikoista. KHO:n päätökseen sisältyy myös ”piilotettu viesti” (ks. itse päätös ... hakemuksen mukaisesta toiminnasta ei nyt haettavassa laajuudessa...)

- KHO 2015:102:
 - Asiassa oli kysymys ympäristönsuojelulain (86/2000) nojalla myönnetyn toistaiseksi voimassa olevan luvan lupamääräysten tarkistamisesta. Aluehallintovirasto oli mainitun lain nojalla tekemässään lupapäätöksessä määrännyt luvan saajan viimeistään 31.3.2022 jättämään hakemuksen lupamääräysten tarkistamiseksi. Ympäristölupamääräysten tarkistamismenettely oli kumottu 1.5.2015 voimaan tulleella ympäristönsuojelulain (527/2014) muutoksella (423/2015). Muutoslain voimaantulosäännöksen mukaan ennen lain voimaantuloa annetussa ympäristölupapäätöksessä määrätty lupamääräysten tarkistamista koskeva velvoite raukesi.
 - Ympäristöluvan lupamääräykset muodostivat kokonaisuuden, jossa myös luvan tarkistamista koskevalla määräyksellä saattoi olla olennaista vaikutusta muiden lupamääräysten sisältöä koskevaan harkintaan. Ympäristönsuojelulain (86/2000) 55 §:n 2 momentin mukaan tarkistamista koskevaa määräystä tai luvan määräaikaaisuutta harkittaessa oli otettava huomioon vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain mukaiset vesienhoitosuunnitelmat ja merenhoitosuunnitelma sekä niiden toimenpideohjelmat.
 - Kun otettiin huomioon turvetuotantoalueen vesienkäsittelyratkaisut ja niiden suhde parhaan käyttökelpoisen tekniikan vaatimukseen sekä turvetuotantoalueen alapuolisten vesistöjen tila ja sille asetetut tavoitteet, ei luvan myöntämiselle toistaiseksi voimassa olevana ollut edellytyksiä. Lupa muutettiin määräaikaiseksi.
 - Yleisesti on kuitenkin muistettava, ettei luvan myöntämisedellytyksiä tule käsitellä ”kevyemmin”, vaikka lupa myönnettäisiin määräajaksi.

- KHO 2015:52

- Alle 300 metrin etäisyydellä louhittavaksi suunnitellusta alueesta sijaitsi asumiseen ja loma-asumiseen käytettäviä rakennuksia piha-alueineen. Kivenlouhimojen, muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelusta ympäristönsuojelulain (86/2000) 12 §:n nojalla annetun valtioneuvoston asetuksen 3 §:ssä säädetty 300 metrin vähimmäisetäisyysvaatimus oli kivenlouhinnan osalta ehdoton. Hakemussuunnitelman mukaan toteutettuna hanke oli mainitun asetuksenkohdan vastainen eikä lupaa siten ympäristönsuojelulain 41 §:n 1 momentti huomioon ottaen ollut voitu myöntää.
- Yhtiö oli valituksessaan kiistänyt, että hanke muuttuisi toteuttamiskelvottomaksi, vaikka louhinta kiellettäisiin alle 300 metrin päässä häiriintyvistä kohteista. Yhtiön mukaan asetuksessa säädetyn 300 metrin vähimmäisetäisyyden noudattaminen pienentäisi hankealuetta neljäsosalla.
- Toiminnan rajaaminen toisin kuin lupahakemuksessa oli esitetty saattoi kuitenkin vaikuttaa paitsi louhintaan, myös kiviaineksen käsittelyyn, kivenmurskaamon ja muiden toimintojen sijoittumiseen, meluntorjuntatoimiin ja muihin ympäristönsuojelutoimenpiteisiin. Hakemusasiakirjojen perusteella ei ollut mahdollista arvioida, olisiko hanke mahdollista toteuttaa siten rajattuna, että louhittavan alueen etäisyys asuinkiinteistöihin olisi vähintään 300 metriä. Hakijan tehtävänä oli ympäristönsuojelulain 35 § ja ympäristönsuojeluasetuksen (169/2000) 9 - 10 § huomioon ottaen esittää tällainen suunnitelma.

- KHO 2015:51

- Kivenlouhintaan ja murskaukseen haettu ympäristölupa oli evättävä, koska louhittava alue sijaitsi kokonaan tai lähes kokonaan alle 300 metrin etäisyydellä häiriintyvistä kohteista. Ympäristönsuojelulain (86/2000) 12 §:n nojalla säädetyn kivenlouhimojen, muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelusta annetun valtioneuvoston asetuksen 3 §:ssä säädetty 300 metrin vähimmäisetäisyysvaatimus asuinrakennuksiin oli louhinnan osalta ehdoton. Sillä, että naapurikiinteistöjen omistajat eivät vastustaneet hanketta tai että mainitun asetuksen mukaiset melutason raja-arvot eivät hakijan esittämän selvityksen mukaan ylittyneet lähimmillä asuinkäytössä olevilla kiinteistöillä, ei ympäristönsuojelulain 41 §:n 1 momentin mukaan ollut merkitystä asian arvioinnissa.
- Toiminnalle, jolla ei ollut aiempaa ympäristölupaa, oli haettu ympäristölupaa edellä mainitun valtioneuvoston asetuksen voimaantulon jälkeen. Asiassa ei siten ollut kysymys asetuksen 14 §:n 2 momentissa tarkoitettusta tilanteesta.

- KHO 2015:124

- Hakemuksen mukaan turvetuotantoalue sijoittui 0,9 - 2,0 kilometrin etäisyydelle luonnonsuojelulain 47 §:n mukaan erityisesti suojellun maakotkan kolmesta pesäpuusta. Kyseessä oleva maakotkareviiri kuului Suomen eteläisimpiin. Pesien aluetta ei ollut määritelty luonnonsuojelulain 47 §:n 3 momentin perusteella erityisesti suojeltavan lajin tärkeäksi esiintymispaikaksi.
- Pesäpuiden muodostamaa aluekokonaisuutta pidettiin maakotkan elinkierron ja lisääntymisen kannalta tärkeänä luonnonsuojelulain 39 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettuna alueena. Hakemuksen mukaisesta turvetuotannosta aiheutui häiriötä ihmisen liikkumisen ja toiminnan päästöjen, kuten melun, valon ja pölyn vuoksi. Tuotannosta aiheutuvan kokonaishäiriön arvioitiin johtavan lajin häviämiseen alueelta. Toimintaa oli tämän vuoksi pidettävä luonnonsuojelulain 39 §:n 1 momentin 3 kohdassa kiellettynä rauhoitetun lajin tahallisenä häiritsemisenä. Ympäristölupahakemus oli ympäristönsuojelulain 41 §:n 3 momentin nojalla tullut hylätä.

- KHO 2013:74

- Ympäristöluvanvarainen toiminta koski kallioaineksen louhintaa ja murskausta. Kysymyksessä olevalta kallioalueelta oli löydetty harvinaisiin hämähäkkieläimiin kuuluvia lajeja ja tieteelle mahdollisesti uusi laji. Alueelta löydettyihin hämähäkkieläinlajeihin liittyvät tutkimukselliset arvot osoittivat hankkeen vaikutusalueella mahdollisesti olevan merkitystä ympäristönsuojelulain 42 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettuna erityisenä luonnonolosuhteena. Asiassa oli myös pidettävä selvitettyinä, että toiminnasta aiheutuvat pölypäästöt huononsivat hämähäkkieläinlajien elinolosuhteita louhinta- ja murskaushankkeen vaikutusalueella. Tähän nähden ja kun otettiin huomioon myös varovaisuusperiaate, tässä vaiheessa ei ollut edellytyksiä ympäristöluvan myöntämiseen louhinta- ja murskaushanketta varten.
- Korkein hallinto-oikeus myös totesi, että luvan hakijan asiana oli esittää riittävä selvitys siitä, että hankkeen pölypäästöistä ja mahdollisista muistakaan ympäristöä pilaavista päästöistä ei aiheudu hankkeen vaikutusalueella ympäristönsuojelulain 42 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettua luvan myöntämisen esteenä olevan seurauksen syntymisen vaaraa. Sitä vastoin yleinen mainittujen lajien tutkiminen ei kuulunut nyt esillä olevaan lupa-asiaan.

- KHO 24.5.2018 taltio 2485:
 - Kunnan ympä.ltk oli myöntänyt luvan kallion louhintaan ja louheen murskaukseen
 - HAO oli pysyttänyt päätöksen, vaikka valittaja oli tuonut esille ratsastustallitoiminnalle aiheutuvat haitat kesäaikana
 - KHO kumosi ja palautti asian uudelleen ltk:lle osin uuden haittaselvityksen perusteella
 - KHO olisi tietysti voinut asettaa uusia toiminta-aika rajoituksia, jotka olisivat voineet olla toiminnallisesti ongelmallisia?

- KHO 2011:37
 - Toiminnassa oleva polttonesteiden jakeluasema sijaitsi tärkeällä pohjavesialueella. Toiminnalla ei ollut aikaisempaa ympäristölupaa. Alueella ei ollut asema- tai yleiskaavaa. Ympäristönsuojelulain kannalta kysymys oli kokonaan uudesta ympäristöluvasta ja lupaharkinnassa hanketta arvioitiin uuden polttonesteiden jakeluaseman sijoittamisena kyseiselle alueelle.
 - Jakeluasema sijaitsi noin 750 metrin etäisyydellä vedenottamosta pohjaveden muodostumisalueen ulkopuolella. Vedenhankintakäytössä oleva pohjavesialue oli suhteellisen kapea ja pienialainen. Pohjaveden virtaussuunta oli vedenottamosta kohti jakeluasemaa eli pois päin vedenottamosta. Maaperä jakeluaseman kiinteistön alueella oli savea 2,8 - 4,0 metrin syvyyteen asti. Savipatjan alapuolella oli 1,0 - 1,3 metrin kerros siltistä hiekkaa, jonka alla oli karkeaa hiekkaa yli 10 metriin asti.
 - Korkein hallinto-oikeus totesi, että pohjaveden pinnan yläpuolella oleva riittävän paksu ja tiivis savikerros, joka mahdollisessa vahinkotilanteessa estäisi aineen pääsyn pohjaveteen, saattoi sinänsä olla luvan myöntämistä puoltava seikka. Tässä tapauksessa pilaantumisen riskiä kuitenkin lisäsi paineellisen pohjaveden taso noin 2,5 metrin syvyydellä maanpinnasta. Lisäksi säiliöalueen läheisyydessä tiiviin savikerroksen paksuus oli alle kaksi metriä tilanteessa, jossa jakeluaseman säiliökaivanto ulottui noin kolmen metrin syvyyteen maanpinnan alapuolelle.
 - Pohjaveden pilaantumisen vaaraa ei näissä oloissa voitu alueen maaperä- ja pohjavesiolosuhteissa tehokkaasti ehkäistä asiassa esillä olleilla tai muillakaan hakijan suunnitelman pohjalta arvioitavissa olevilla suojaustoimenpiteillä.
- KHO 6.4.2018 taltio 1606:
 - Huoltoaseman ympäristölupa oli hylätty I luokan pohjavesialueella. HAO oli pysyttänyt päätöksen
 - Koska lupahakemusta on muutoksenhakuvaiheessa muutettu eikä hallinto-oikeuden toimivaltaan tuomioistuimena kuulu ensi asteena ratkaista lupa-asiaa muutetun hakemuksen pohjalta, on Vaasan hallinto-oikeus voinut ratkaista asian alkuperäisen lupahakemuksen perusteella ottamatta asian ratkaisun pohjaksi Neste Markkinointi Oy:n vastaselityksensä ohessa toimittamaa muutettua rakennepiirustusta ja riskinarviota.
 - Kun otetaan huomioon myös asian käsittelyn kokonaiskesto sekä se, mitä Vaasan hallinto-oikeus on lausunut luvan myöntämisen edellytyksistä kyseessä olevalla sijoituspaikalla, on hallinto-oikeus voinut ratkaista asian palauttamatta sitä lupaviranomaiselle uudelleen käsiteltäväksi.

- KHO 9.2.2018 taltio 550:
 - AVI oli hylännyt osittain ampuradan lupahakemuksen toimintaradan osalta
 - HAO kumosi AVIn päätöksen haulikkoradan osalta
 - Hakemukseen liitetyn mittausraportin mukaan toimintarata voi aiheuttaa eräissä mitatuissa kohteissa ohjearvon ylittävän maksimimelutason ilman riittävää melusuojausta. Melumittaukset tehtiin 9 mm pistoolilla, 7.62x39 kiväärillä ja .223 kiväärillä. Melumallin mukaan radan ympärille tarvitaan meluvallin korotusta noin 300 metrin matkalle.
 - Toimintaradalle suunniteltu toiminta on laajamittaista suuren vuosittaisen laukausmäärän ja ympärivuotisen toimintansa takia. Hallinto-oikeus toteaa, että hakemuksessa olevat ja katselmuksella saadut tiedot toimintaradalla käytettävistä aseista, luotien keräilyjärjestämisestä ja ampumatoiminnan järjestämisestä rata-alueella ovat puutteelliset ja osittain ristiriitaiset. Tästä syystä ei ole arvioitavissa, onko toiminta siten järjestettävissä, ettei siitä aiheudu kohtuutonta melurasitusta ympäristössä yhdessä alueella harjoitettavan muun ampumatoiminnan kanssa. Myöskään toiminnan järjestämisestä siten, ettei siitä aiheudu pohjaveden pilaantumisen vaaraa ei ole varmuutta.
 - Ympäristöluvan mukainen laukausmäärä on 60 000 laukausta vuodessa, ampumaratayhdistys on vaatinut määrän korottamista 80 000 laukaukseen vuodessa. Asiassa on suoritettu useita melumittauksia hakemuksen ja valitusten vireilläolon aikana niin ampumayhdistyksen kuin omakotiyhdistyksen toimeksiannosta. Tuloksissa on eroavaisuuksia monista ulkoisista tekijöistä johtuen, mutta yhteisenä piirteenä on todettavissa, että haulikkoradan itäpuolen mittauspisteissä Lahnuksentie 42, Timpankuja ja Julmakalliontie 49 on toistuvasti todettu ohjearvojen ylityksiä. Hallinto-oikeuden katselmuksessa tehtyjen kuulohavaintojen perusteella oli todettavissa, että haulikkoammunta (trap) oli muita ammuntaalajeja äänekkäämpää ja aiheutti pidempikestoisen kajahduksen, mikä koettiin muita lajeja häiritsevämpänä. Tämä oli havaittavissa myös pohjoispuolen käyntikohteissa Kiialankuja 12 ja Hirvikalliontie 76, vaikka mitatut äänitasot jäivät ohjearvojen alapuolelle.
 - Kun melun häiritsevyyttä on arvioitava muidenkin tekijöiden kuin pelkästään ohjearvojen rajoissa pysymisen kannalta ja kun toisaalta luotettavien ja yksiselitteisten mittaustulosten tuottaminenkin on haasteellista, hallinto-oikeus katsoo, että haulikkoammunnan sallittavuutta näissä olosuhteissa ei voida asettaa riippuvaiseksi lupamääräyksen 2 tarkoittamalla tavalla luvan haltijan myöhemmin esittämistä meluselvityksistä.
 - Hallinto-oikeus toteaa, että haulikkoradalle on myönnetty lupa Uudenmaan ympäristökeskuksen päätöksellä 27.12.2004 numero YS 1558 ja nyt käsillä olevassa asiassa on kyse myönnetyn luvan tarkistamisesta. Lähtökohtaisesti luvan tarkistamisen yhteydessä aikaisemmin luvan saanutta toimintaa ei lopeteta. Tässä tapauksessa on kuitenkin huomioitava, että tilanne on vuoden 2004 jälkeen muuttunut, koska asutusta on tullut lähemmäs ja ampumaradan toiminta on laajentunut muun muassa uudella kivääriradalla. Näin ollen eri toimintojen yhteisvaikutukset ovat haitallisempia kuin aikaisemmin. Asiassa saadun selvityksen perusteella haulikkoammunta aiheuttaa selvästi enemmän melua kuin muut alueen toiminnat ja haulikkoammunnan aiheuttamat melupiikit ovat toistuvasti ylittäneet luvan mukaiset raja-arvot. Vaikka raja-arvot eivät aina ylittyisi, voidaan haulikkoammunnasta aiheutuva melu sen luonteesta johtuen kuitenkin kokea erityisen häiritsevänä.